Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Simbegwire / Simbegwire

Skriven av: Rukia Nantale
Illustrerad av: Benjamin Mitchley
Översatt av: Kim Sandvad West (da), Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv

Simbegwire

Simbegwire

Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Kim Sandvad West
danska / svenska
nivå 5

(utan bilder)

Da Simbegwires mor døde, blev hun meget ked af det. Simbegwires far gjorde sit bedste for at tage sig af sin datter. Langsomt begyndte de at føle sig glade igen uden Simbegwires mor. Hver morgen sad de og snakkede om dagen, der skulle komme. Hver aften lavede de aftensmad sammen. Når de havde vasket op, hjalp Simbegwires far hende med lektierne.

. . .

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

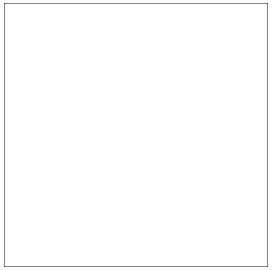

En dag kom Simbegwires far senere hjem end normalt. “Hvor er du, mit barn?” råbte han. Simbegwire løb hen til sin far. Hun stoppede op, da hun så, at han holdt en kvinde i hånden. “Jeg vil gerne præsentere dig for en speciel person, min barn. Dette er Anita,” sagde han og smilede.

. . .

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. ”Var är du, mitt barn?”, ropade han. Simbegwire sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en kvinna i handen. ”Jag vill att du ska träffa någon speciell, mitt barn. Det här är Anita”, sa han leende.

“Hej Simbegwire, din far har fortalt mig meget om dig,” sagde Anita. Men hun hverken smilede eller gav pigen hånden. Simbegwires far var glad og ivrig. Han talte om, hvordan de tre skulle bo sammen, og hvor godt deres liv ville blive. “Mit barn, jeg håber, du vil acceptere Anita som din mor,” sagde han.

. . .

”Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig”, sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. ”Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma”, sa han.

Den næste uge inviterede Anita Simbegwire, hendes fætre og kusiner og hendes faster på middag derhjemme. Hvilken middag! Anita havde lavet alle Simbegwires livretter, og alle spiste, indtil de var mætte. Så legede børnene, mens de voksne snakkede. Simbegwire følte sig glad og modig. Hun besluttede sig for, at snart, meget snart, ville hun vende hjem og bo hos sin far og sin stedmor.

. . .

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

Hendes far besøgte hende hver dag. Endelig kom Anita også med. Hun rakte ud efter Simbegwires hånd. “Jeg er så ked af det, min kære, jeg tog fejl,” græd hun. “Vil du lade mig forsøge igen?” Simbegwire så på sin far og på hans bekymrede ansigt. Så trådte hun langsomt et skridt frem og lagde sine arme omkring Anita.

. . .

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwire handen och sa: ”Jag är ledsen, lilla du, jag gjorde fel”, grät hon. ”Kan du låta mig försöka igen?” Simbegwire tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

Simbegwires liv forandredes. Hun havde ikke længere tid til at sidde sammen med sin far om morgenen. Anita gav hende så meget husarbejde, at hun var for træt til at lave lektier om aftenen. Hun gik direkte i seng efter aftensmaden. Hendes eneste trøst var det farverige tæppe, hendes mor havde givet hende. Simbegwires far lod ikke til at opdage, at hans datter var ulykkelig.

. . .

Simbegwires liv förändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne så många hushållssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda tröst var en färgglad filt som hennes mamma hade givit henne. Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

Efter nogle måneder fortalte Simbegwires far dem, at han skulle rejse væk i et stykke tid. “Jeg skal på arbejdsrejse,” sagde han. “Men jeg ved, at I vil passe på hinanden.” Simbegwires ansigt blegnede, men hendes far opdagede det ikke. Anita sagde ikke noget. Hun var heller ikke glad.

. . .

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. ”Jag måste resa på grund av jobbet”, sa han. ”Men jag vet att ni kommer att se efter varandra.” Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

Simbegwire legede med sine fætre og kusiner, da hun så sin far på lang afstand. Hun var bange for, at han måske var vred, så hun løb ind i huset for at gemme sig. Men hendes far fandt hende og sagde: “Simbegwire, du har fundet en perfekt mor. En, der elsker dig og forstår dig. Jeg er stolt af dig, og jeg elsker dig.” De blev enige om, at Simbegwire kunne bo hos sin faster så længe, hun havde lyst.

. . .

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: ” Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig.” De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

Da Simbegwires far kom hjem, fandt han hendes rum tomt. “Hvad er der sket, Anita?” spurgte han ængsteligt. Kvinden forklarede, at Simbegwire var løbet hjemmefra. “Jeg ville have, at hun skulle respektere mig,” sagde hun. “Men måske var jeg for streng.” Simbegwires far forlod huset og gik ned imod floden. Han fortsatte til sin søsters landsby for at finde ud af, om hun havde set Simbegwire.

. . .

När Simbegwires pappa kom hem upptäckte han att hennes rum var tomt. ”Vad hände, Anita?” frågade han bekymrat. Kvinnan förklarade att Simbegwire hade rymt. ”Jag ville att hon skulle respektera mig”, sa hon. ”Men jag kanske var för sträng.” Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs ån. Han fortsatte till systerns by för att se om hon hade sett Simbegwire.

Det blev værre for Simbegwire. Hvis hun ikke blev færdig med husarbejdet, eller hvis hun klagede, slog Anita hende. Kvinden spiste det meste af aftensmaden, og Simbegwire fik kun en lille smule. Hver aften græd Simbegwire sig i søvn, mens hun krammede moderens tæppe.

. . .

Saker och ting blev värre för Simbegwire. Om hon inte gjorde färdigt sitt hushållsarbete eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mesta av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwire. Varje kväll grät Simbegwire sig till sömns medan hon kramade sin mammas filt.

En morgen vågnede Simbegwire for sent op. “Din dovne pige!” råbte Anita. Hun hev Simbegwire op af sengen. Det dyrebare tæppe sad fast i et søm og blev revet itu.

. . .

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. ”Din lata flicka!” skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

Simbegwires faster tog barnet med hjem til sig selv. Hun gav Simbegwire varm mad og puttede hende i sengen med hendes moders tæppe. Den aften græd Simbegwire sig i søvn. Men det var lettelsens tårer. Hun vidste, at hendes faster ville passe på hende.

. . .

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon somnade. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

Denne kvinde kiggede op i træets krone. Da hun så pigen og stykkerne af det farverige tæppe, råbte hun: “Simbegwire, min broders barn!” De andre kvinder holdt op med at vaske og hjalp Simbegwire ned fra træet. Hendes faster gav den lille pige et kram og forsøgte at trøste hende.

. . .

Kvinnan tittade upp i trädet. När hon såg flickan och bitarna av den färgglada filten ropade hon: ”Simbegwire, min brors barn!” De andra kvinnorna slutade att tvätta och hjälpte Simbegwire att klättra ned från trädet. Hennes faster kramade flickan och försökte trösta henne.

Simbegwire var meget ked af det. Hun besluttede sig for at løbe hjemmefra. Hun tog de to stykker af moderens tæppe, pakkede lidt mad og forlod huset. Hun fulgte vejen, hendes far havde taget.

. . .

Simbegwire blev mycket upprörd. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

Da det blev aften, klatrede hun op i et højt træ nær en flod og lavede en seng til sig selv mellem grenene. Da hun gik i seng, sang hun: “Moder, moder, moder, du forlod mig. Du forlod mig og kom aldrig tilbage. Far elsker mig ikke længere. Moder, hvornår kommer du tilbage? Du forlod mig.”

. . .

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: ”Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig.”

Næste morgen sang Simbegwire sangen igen. Da kvinderne kom for at vaske deres tøj i floden, hørte de den triste sang, der kom fra det høje træ. De troede, det bare var vinden, der hviskede i bladene, og de fortsatte deres arbejde. Men en af kvinderne lyttede nøje til sangen.

. . .

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.